

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1589. usque ad annum 1595 - Una Cum Criticis R.P.
Honorati A S. Maria Carmel. Discalc. Observationibus In Historiam
Ecclesiasticam Abbatis Fleurii

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118669

§. 28. Lenocurtii Cardinalis extrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67252](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67252)

Sæcul. XVI bebatur, atque etiam a Ferrariensibus
A.C. 1592 Ducibus in maximi momenti negotiis
adhibebatur, quo munere Julius per-
honorifice defunctus ad horum Ducum
preces a Gregorio XIII. rubro galero de-
corabatur, quem etiam Mense Decembri
anno a partu Virginis millesimo quingen-
tesimo octogesimo tertio recepit unacum
sancti Eusebii titulo, quo tamen dimis-
so postea titulum sanctæ Anastasiae opta-
bat. Demum sedente Sixto V. Æmi-
liæ Legatus, atque a Gregorio XIV.
Anno Incarnationis Dominicæ millesi-
mo quingentesimo nonagesimo primo
Mutinensis Episcopus renuntiabatur: cum
vero ob ejusdem Papæ mortem usque
ad Clementis VIII. electionem Romæ
subsistere cogeretur, tardius ad suam
Diæcesin reversus ibidem Ecclesiæ sive
Cathedralis chorum ruinæ proximum
restaurare cœperat: verum Ferrarie,
quo Duce in visum ibat, morte præven-
tus die vigesima nona Novembris anno
ætatis sive septuagesimo secundo mor-
talitatem exuit. Corpus ejus triduo
in Ducali Sacello expositum postea ad
Templum sancti Dominici transfereba-
tur, ubi Dux defuncto magnificis pro-
fus exequiis parentabat.

§. XXVIII.

Lenoncurti Cardinalis extrema.

Quar-

Quartus ex Cardinalibus, qui hoc an- Sæcul.XVI.
A.C.1592.
no fatis cessere, erat Philippus Le-
noncurtius Nantolii Hoduini Comitis
Filius, qui in arce Coupevray nuncu- Ciac. p. 162.
Friz. Gall.
Purp. San-
marth. Gall.
Christ.
pata haud procul a Parisina urbe anno
Christi millesimo quingentesimo vigesimo
septimo in lucem editus fuit, postea
vero a patruo suo Roberto Lenoncurtio
Cardinale Embrodunensi Archipræfule,
ac postea Metensi Episcopo in Italianam
ducebatur, ubi plurimorum amicorum
benevolentiam sibi conciliabat, a quibus
non modo ob generis sui nobilitatem,
sed etiam meritorum præstantiam maxi-
mi habebatur: inde in Franciam re-
versus sacræ militiæ nomen dedit, plu-
ribus auctus Abbatii, præcipue autem
ab Henrico III. Franciæ Rege, cuius gra-
tiam, ac benevolentiam sibi demereba-
tur, anno reparatæ Salutis millesimo
quingentesimo septuagesimo octavo in
Mense Decembri Ordinum suorum Com-
mendator, necnon Catalaunensis, &
postea Antisiodorensis Episcopus nomi-
nabatur: demum ad Navarræ Regem de-
cernebatur, ut eundem ad ejurandam
Calvini hæresin induceret: cum vero o-
peram luderet, ab Henrico III. Romam
allegabatur ad Sextum V. summum
Pontificem, a quo etiam anno post Chri-
stum natum millesimo quingentesimo
octogesimo sexto Cardinalis titulo sancti

Quatu-

Sæcul. XVI. Onuphrii ad Franciæ Regis preces ele-
A. C. 1592 ctus est, ac paulo post ab eodem Pon-
tifice in meriti sui præmium Congre-
gationi pro concinnando librorum pro-
hibitorum indice erectæ præfiebatur,
insuper etiam a Sixto V. post Ludovici
Lotharingici obitum anno Redemptio-
nis nostræ millesimo quingentesimo
octogesimo nono Rhemensem Archie-
piscopatum obtinuit, quam etiam Ec-
clesiam per tres annos gubernabat: tan-
dem vero die decima tertia Decembris
anno ætatis suæ sexagesimo quinto in
Episcopali sua urbe mortuus, ibidem
in facello, quod ejus Patruus construi
curabat, sepultus quiescit.

§. XXIX.

Vincentii Laurei Cardinalis fata.

Ciac. p. 89. Postremus denique Cardinalis nomine
Tuan. &c. Vincentius Laureus nonnisi paucis
Ughel. l.c. diebus post Lenoncurtii Cardinalis obi-
tum vita superstes erat. Hic mense
Martio anno a Christi Nativitate mille-
simo quingentesimo vigesimo tertio Tro-
peæ Calabriæ Urbe ex mediocris for-
tunæ, nobilis tamen conditionis paren-
tibus ortum duxerat; ejus enim Pater
a Rogerio Laureo, qui olim Petri Regis
Arragonum classi præerat, originem
duxerat.

Porro